

Gençel Ataman, Ö. (2016). İpek yolu'nun geçtiği Asya ülkelerinde flüt ile benzerlik gösteren geleneksel çalgılar. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 16(İpekyolu Özel Sayısı), 2180-2195.

Geliş Tarihi: 25/05/2016

Kabul Tarihi: 06/12/2016

İPEK YOLU'NUN GEÇTİĞİ ASYA ÜLKELERİNDE FLÜT İLE BENZERLİK GÖSTEREN GELENEKSEL ÇALGILAR*

Özge GENÇEL ATAMAN**

ÖZET

İpek Yolu, Çin'den başlayarak kara ve deniz yoluyla Avrupa'ya kadar uzanan dünyaca ünlü ticaret yoludur. Bu önemli ticaret yolunun kara yolu hattı, Asya ülkelerinin pek çoğunu birbirine bağlayarak Avrupa'ya kadar uzanmaktadır. İpek Yolu'nun geçtiği Asya ülkelerinin müziksel kültürleri incelendiğinde, ülkelerin birbirine benzer ya da kendine özgün birçok geleneksel çalgıya sahip oldukları anlaşılmaktadır. Bu çalışmanın amacı, İpek Yolu'nun geçtiği Asya ülkelerinde flüt ile benzerlik gösteren geleneksel çalgıların belirlenmesi, tanıtılması ve flütle benzerliklerinin ortaya konulmasına yöneliktir. Çalışmada, tarama modeli kullanılmıştır. Tarama modelinden, flüt ile benzerlik gösteren geleneksel çalgılar ile ilgili literatürün taranması ve sistematik bir şekilde aktarılması yoluyla yararlanılmıştır. Çalışmada, İpek Yolu'nun geçtiği Asya ülkelerinde flüt ile benzerlik gösteren geleneksel çalgılar (flütler) belirlenmiş, tanıtılmış ve bu çalgılar, ait oldukları ülkeler, özellikleri ve flüt ile benzerlikleri açısından tablolaştırılarak açıklanmıştır. Çalışmada elde edilen bulgulardan yola çıkılarak, Asya ülkelerinde kullanılan geleneksel flütlerin çoğunlukla yapı, tutuş ve üfleme tekniği açısından günümüz modern flütüyle benzerlikler gösterdiği sonucuna varılmıştır. Ayrıca çalışmanın sonunda, bulgu ve sonuçlardan yola çıkılarak çeşitli önerilere yer verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: İpek Yolu, Asya ülkeleri, flüt, benzerlik, geleneksel çalgılar.

TRADITIONAL INSTRUMENTS THAT SHOW SIMILARITIES TO FLUTE IN ASIAN COUNTRIES TAKING PLACE ON THE SILK ROAD

ABSTRACT

The Silk Road is a famous trade route stretching from China to Europe through the routes across both land and sea. The land route of this famous trade road connects many Asian countries to each other, and stretches to Europe. When the musical cultures of the Asian countries that take place on the Silk Road were investigated, it was found out that the countries have many similar or unique traditional musical instruments. The purpose of this study is to find out the traditional instruments that have similarities with flute in the Asian countries taking place along the Silk Road, and to determine their similarities with the flute. The scanning model was used to carry out the literature review related to the traditional instruments that have similarities to flute, and to show them systematically. In the study, the instruments in the Asian countries taking place along the Silk Road which have similarities with flute were identified, introduced, and these instruments were described through a table that shows these instruments in terms of their features, the countries that they belong to, and their similarities to the flute. The findings of the study indicated that the traditional flutes that are used in Asian countries show similarities with the modern flute in terms of the structure, and the methods of holding and blowing. Finally, recommendations based on the findings and conclusions were presented.

Key Words: Silk Road, Asian countries, flute, similarity, traditional instruments.

* Bu çalışmada elde edilen bulguların tamamı 6-8 Mayıs 2016 tarihleri arasında düzenlenen "MÜZED Uluslararası 2. İpek Yolu Müzik Konferansı, Bolu/Türkiye" adlı kongrede sözlü bildiri olarak sunulmuştur.

** Bahkesir Üniversitesi, Necatibey Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Müzik Eğitimi Anabilim Dalı, ogencelataman@gmail.com

1.GİRİŞ

İnsanlar tarihsel süreç içinde çeşitli nedenlerle yaşadıkları yerlerden başka yerlere gitme ihtiyacı duymuştur. Bu doğrultuda insanlar, çevresindeki toplumlarla fikir, beceri ve pek çok kültürel paylaşımı gerçekleştirmiş ve bu paylaşımlar kuşaklara aktararak günümüze kadar ulaşmıştır. İnsanoğlu yer değiştirme ihtiyacına bağlı olarak dünya üzerinde coğrafi şartlar doğrultusunda çeşitli kara ve deniz yollarını kullanmıştır. Çin'den başlayarak kara ve deniz yoluyla Avrupa'ya kadar uzanan İpek Yolu da toplumların kültürel paylaşımlar yoluyla etkileşim, iletişim ve değişimlerine önemli katkılar sağlayan dünyaca ünlü bir ticaret yolu olarak bilinmektedir. Uçan'ın (2014) da belirttiği gibi, önceleri yalnızca bir kara ticaret yolu olan İpek Yolu'na sonraki dönemlerde deniz bağlantı yolları da eklenmiş ve bu yol zamanla değişik güzergâhları olan karmaşık bir yol ağı haline gelmiştir.

Çok geniş bir coğrafi alana yayılmış olan İpek Yolu'nun bir ticaret yolu olmasının dışında geçtiği coğrafi bölgelerde yaşayan toplumların bilim, edebiyat, sanat, kültür gibi izler taşıması yoluyla olağanüstü bir tarihsel ve kültürel zenginlik sunması kaçınılmazdır. Bu bağlamda Uçan'a (2014) göre İpek Yolu, üzerinde ve çevresinde bulunan toplum ve ulusların, ülkeler ve kıtalar arasındaki ticari alışverişlerinin yanında, kültürel alışverişlere de olanak sağlayarak, Doğu-Batı arasındaki toplumsal, kültürel ve siyasal ilişkilerin gelişmesinde de önemli rol oynamıştır. Unesco'nun (t.y.) da değindiği gibi, bilim, sanat ve edebiyatın da toplumlar arasında yayılmasını sağlayan bu yol, dil ve kültürlerin gelişerek birbirlerini etkilemesine öncülük etmiştir.

Toplumların İpek Yolu aracılığıyla gerçekleştirdiği kültürel paylaşımların bir boyutu da müzik kültürüne aittir ve bu paylaşımın daha çok geleneksel müzik kültürü üzerinde yoğunlaştığı bilinmektedir. Kennedy ve Craciun (t.y.) The Silk Road başlıklı çalışmalarında, müzisyenlerin İpek Yolu'yla, geleneksel çalgı ve stillerini farklı kültürlerle tanıtmaya olanakları bulduklarına değinmektedir. Böylece müzik, kültürden kültüre paylaşılan bir unsur olmuştur. Diğer yandan Uçan 'a (2014) göre, tarihsel süreç içinde en uzun süreli iletişim, etkileşim, dolaşım ve paylaşımın gerçekleştiği İpek Yolu, müziksel kültür ve eğitimin de yolu olmuş ve Avrasya müzik kültürünün en büyük etkileşimi en çok İpek Yolu üzerinde gerçekleşmiştir.

İpek Yolu'nun geçtiği Asya ülkelerinin müzik kültürleri incelendiğinde, ülkelerin çok geniş ve zengin müzik kültürlerine, dolayısıyla da çalgı kültürlerine sahip oldukları anlaşılmaktadır. Ülkelerin geleneksel müziklerinin ve geleneksel çalgılarının birbirlerine benzer özellikler taşıdıkları hatta bazı ülkelerin geleneksel çalgılarının aynı olduğu ya da geleneksel çalgıların kendine özgü özelliklerle birbirlerinden ayrıldıkları bilinmektedir. Yadegari'nin (2005) de değindiği gibi, Kaliforniya Dil Savunma Enstitüsü Yabancı Dil Merkezi (DLIFLC) tarafından yapılan çalışmada, Afganistan'ın geleneksel müziklerinin çevresindeki ülkelerle büyük benzerlikler gösterdiği, ayrıca İran geleneksel müziklerinin de Arap ve Mısır müzik kültüründen etkilendiği bilinmektedir.

Asya ülkeleri, insan kültürünün bir ürünü olan geleneksel çalgılar açısından çok zengin bir kültürel birikime sahiptir. Çolakoğlu Sarı'ya (2015) göre bu geleneksel çalgılar "organoloji disiplini kapsamında, yapıları, icra teknikleri ve icra edildikleri ülkelere ve bölgelere göre sınıflandırılmaktadır." İpek Yolu'nun geçtiği Asya ülkelerinin geleneksel çalgıları içinde birçok üflemeli çalgıya rastlanmakta ve bu çalgılar günümüzde de bu ülkelerde gerek geleneksel müzik eğitimi alanında gerekse geleneksel müziklerin seslendirilmesinde sıklıkla kullanılmaktadır. Örneğin; duduk, kaval, ney, tula, bawu,

bansuri, kawala, ugab, blul, hulusi, kuşnar, dizi vb. çalgılar Asya ülkelerinde en çok kullanılan geleneksel üflemeli çalgılar arasındadır ve bu çalgılar ülkelerin yerel flütleri olarak adlandırılmaktadır.

Flüt, ilk insanların içi boş kamyş ya da kemik içinden geçen havanın oluşturduğu sesi keşfetmeleri sonucu icat edilen en eski üflemeli çalgı olarak bilinmektedir (Delaney, 1998). Flütün tarih içinde yere dikey tutularak üflenen flütler ve yere yatay tutularak üflenen flütler olarak geliştiği bilinmektedir. Diğer bir yandan flütleri ağızlıkları bakımından açık ağızlık ya da kapalı ağızlık olarak da sınıflandırmak mümkündür. Tatu'ya (2006) göre, kapalı ve açık ağızlıklı flütleri birbirlerinden ayıran en önemli özellik, kapalı ağızlıklı flütlerde üflenen havanın tümünün sese dönüşebilmesi, açık ağızlıklı flütlerde ise üflenen havanın sadece bir kısmının sese dönüşebilmesidir.

Açık ağızlıklı ve yere yatay tutularak üflenen flütler sınıfında yer alan günümüz modern flütü, ünlü flütçü ve flüt yapımcısı Theobald Boehm'ün 1847 yılında, çalgıya getirdiği değişim ve yeniliklerle günümüzdeki biçimine kavuşmuştur (Yüreğir, 1997). Günümüzde çoğunlukla madensel olarak kullanılan ancak tahta üflemeli çalgılar grubunda yer alan flüt ağızlık, gövde ve kuyruk olmak üzere üç bölümden oluşmaktadır. (Gençel Ataman, 2010). Ağızlığa üflenen hava, ağızlığın kenarlarına çarparak flütteki hava sütununu titreşime geçirir ve böylece çalgıdan ses elde edilir (Şensoy, 1997).

Tarihi çok eski çağlara kadar uzanan ve birçok medeniyetin geleneksel çalgılarında önemli bir yere sahip olan flüt, İpek Yolu'nun geçtiği Asya ülkelerinde de dikey ya da yatay tutularak üflenen ve açık ya da kapalı ağızlığa sahip geleneksel bir çalgı olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu geleneksel flütler, birbirleriyle benzerlikler göstermekte ya da kendilerine özgün yapılarıyla birbirlerinden ayrılmaktadır. Diğer yandan bu flütlerin bazıları, tutuş, üfleme ve özellikleri bakımından günümüz modern flütü ile de benzerlikler göstermektedir. Bu bağlamda çalışmada;

1. İpek Yolu'nun geçtiği Asya ülkelerinde günümüz modern flütüyle benzerlik gösteren üflemeli çalgılar ve bu çalgıların özellikleri nelerdir?
2. İpek Yolu'nun geçtiği Asya ülkelerindeki üflemeli çalgıların flüt ile tutuş ve üfleme teknikleri açısından benzerliklerinin dağılımı nasıldır?

Sorularına cevap aranmıştır.

1.1. Araştırmanın Amacı

Bu çalışmanın amacı, İpek Yolu'nun geçtiği Asya ülkelerinde flüt ile benzerlik gösteren geleneksel çalgıların belirlenmesi, tanıtılması ve flütle benzerliklerinin ortaya konulmasına yöneliktir. Çalışma, İpek Yolu'nun geçtiği Asya ülkelerinde flüt ile benzerlik gösteren geleneksel üflemeli çalgılarla sınırlı tutulmuştur.

1.2. Araştırmanın Önemi

Tarihsel süreç içinde çok eski çağlara kadar uzanan üflemeli çalgılar ortaya çıktıkları ve kullanıldıkları ülkelerin geleneksel müziklerinde önemli bir yere sahiptir. Zengin ve köklü bir müzik kültürüne sahip olan İpek Yolu'nun geçtiği ülkelerde de çok çeşitli geleneksel çalgılara rastlamak mümkündür. Bu çalışma, İpek Yolu'nun geçtiği Asya ülkelerinde günümüz modern flütüyle benzerlik gösteren üflemeli çalgıların belirlenmesi,

tanıtılması ve benzerliklerinin ortaya konulması ve bu alanda yapılacak diğer çalışmalara yol gösterici olması bakımından önemli sayılmaktadır.

2. YÖNTEM

Bu çalışmada tarama modeli kullanılmıştır. Tarama modelleri, “geçmişte ya da halen var olan bir durumu var olduğu şekliyle betimlemeyi amaçlayan araştırma yaklaşımlarıdır” (Karasar, 2005).

2.1. Evren ve Örneklem

Bu çalışmanın evrenini, İpek Yolu’nun geçtiği Asya ülkelerindeki geleneksel çalgılar oluşturmaktadır. Çalışmanın örneklemini ise, İpek Yolu’nun geçtiği Asya ülkelerinde flüt ile benzerlik gösteren 14 geleneksel üflemeli çalgıdan oluşmaktadır.

2.2. Verilerin Toplanması

Çalışmada ilgili literatür taraması sonucunda, İpek Yolu’nun geçtiği Asya ülkelerinde flüt ile benzerlik gösteren 14 geleneksel üflemeli çalgı belirlenmiş, bu çalgıların özellikleri ortaya konmuş ve ortaya konan özellikler çalgıların modern flüt ile benzer nitelikleri temel alınarak tablolar yardımıyla sunulmuştur. Çalışmanın bulgular bölümünde yer alan tablolarda, geleneksel üflemeli çalgıların tutuş ve üfleme tekniği açısından modern flüt ile benzerlikleri, “Tamamen”, “Kısmen”, “Hiç” seçeneklerine göre değerlendirilmiştir.

3. BULGULAR

3.1. Bansuri (Kuzey Hindistan Flütü)

Hint müziğinin tüm türlerinde kullanılan ve Kuzey Hindistan’ın en önemli geleneksel üflemeli çalgılarından biridir. Bansuri modern flüte göre çok daha basit bir yapıda olan diyatonik bir çalgıdır (Henfry, 2007). Modern flüt gibi yan tutularak üflenen ve açık ağızlıklı olan çalgının en yaygın olarak kullanılanı yaklaşık 50cm uzunluğunda olanlarıdır (Encyclopedia, 2003a). Tahta üflemeli bir çalgı olan Bansuri’nin yapımında tercih edilen en önemli kamış, tek parçadan oluşan bambu kamışıdır (Celements, 2010). 6 ya da 7 parmak deliğine sahip olan Bansuri’nin ses genişliği, 6 delikli 2 buçuk oktav, 7 delikli ise 3 oktavdır (Tom, 2008). (*Ekler-Resim 1*).

3.2. Venu (Güney Hindistan Flütü)

Modern flüt gibi yan tutularak üflenen Venu, daha küçük ve 8 delikli olması açısından Bansuri’den farklılık göstermektedir. Bu çalgı Venu dışında, pulangoil ya da pullanguzhal adlarıyla da bilinmektedir (Westbrook, 2003). Ayrıca güney Hindistan müziği olarak bilinen ve bozulmamış Hindu kültürüyle geleneğe bağlı Karnatik müziğinin (Çamlıoğlu, 2015) seslendirilmesinde de yaygın olarak kullanıldığı için Karnatik flüt (Carnatic Flute) olarak da anılmaktadır (Encyclopedia, 2003b). Modern flüt gibi yan tutularak üflenen ve açık ağızlıklı olan Venu’nun uzunluğu yaklaşık 30cm’dir. Bansuri gibi kapaklı perde mekanizmasına sahip olmayan Venu, üfleme tekniği ve parmak pozisyonları yoluyla elde edilen 2 buçuk oktavlık ses sınırına sahip diyatonik bir çalgıdır (Belench, 2009). (*Ekler-Resim 2*).

3.3. Dizi (Çin Flütü)

Çin müzik türlerinin tümünde önemli bir yere sahip olan ve modern flüt gibi yan tutularak üflenen geleneksel bir çalgıdır. Dizi'nin yapımında Bansuri ve Venu'da olduğu gibi bambu tercih edilir. Çalgının ön yüzünde, üfleme deliğinin dışında, 6 parmak deliği, 2 yardımcı delik, arka yüzünde ise akorda yardımcı 2 delik bulunmaktadır (Belench, 2009). Dizi'nin tutuş tekniğinde sağ el serçe parmak, çalgının üzerinde sabit tutularak çalgıyı dengede tutmak için kullanılır. Parmağın bu duruşu, modern flütteki re diyez perdesinin denge noktası olarak kullanımı açısından benzerlik göstermektedir (Pimentel, 2009). Dizi'yi diğer flütlerden ayıran en önemli özellik, ağızlık ve birinci parmak deliği arasında ince bir zar ile kaplanan ve dimo adı verilen deliktir. Dizi'ye üflenen hava ile titreşen dimo, çalgıdan uğultulu ve etkileyici bir ses elde edilmesini sağlar (Tom, 2008). Dizi, birçok flütte olduğu gibi boyutlarına göre değişik karar sesleriyle adlandırılır. Ancak Dizi'de diğer flüt çeşitlerinin aksine ağızlığa yakın olan 3 deliğin kapatılması ile elde edilen ses Dizi'nin karar sesidir. Diyatonik bir çalgı olan Dizi'nin en çok kullanılan çeşiti Re'dir. Çalgı genel olarak 2 oktavlık bir ses genişliğine sahiptir (Ayers, 2005). (*Ekler-Resim 3*).

3.4. Xindi (Çin Flütü)

Geleneksel Çin flütlerinden biri olan ve modern flüt gibi yan tutularak üflenen Xindi'nin Dizi'den ayrıldığı en önemli nokta, dimo adı verilen zar ile kaplanmış deliğin bu çalgıda bulunmamasıdır. Lee ve Shen'e (1999) göre, temeli Dizi flüte dayanan bu çalgı, 20. yy'da Batı müziği tampere sistemine dayalı olarak Ding Silin tarafından tasarlanmış ve geliştirilmiştir. Xindi'yi Dizi'den ayıran bir diğer önemli fark da çalgıya, sağ el başparmağı, sol el serçe parmağı ve sol el işaret parmağı ile kapatılan deliklerinin eklenmiş olmasıdır. Xindi bu yapısı sayesinde, tüm yarım tonları belirli parmak pozisyonları ile seslendirmeye ve modülasyona elverişli bir çalgıdır.

3.5. Bawu (Çin Flütü)

Geleneksel Çin üfleli çalgılarından bir olan Bawu modern flüt gibi yan tutularak üflenir. Ancak, ağızlığın içine yerleştirilmiş, etrafı plastik ya da kemik malzemeden yapılan üçgen şeklindeki metal kamışı ile kapalı ağızlığa sahip olması açısından modern flütten farklılık gösterir (Wikipedia, Bawu). Bawu'dan ses üretme, ağızlıktaki kamışın dudakların arasına yerleştirilip ağızın kamışı tamamen kapatması ve havanın kontrollü olarak ağızlığa üflenmesi yoluyla gerçekleştirilir (Interact China, 2011). Çalgı ön yüzünde, 6 arka yüzünde 1 olmak üzere ses üretmeye yarayan 7 parmak deliğine sahip diyatonik bir çalgıdır. (*Ekler-Resim 4*).

3.6. Xiao (Çin Flütü)

Yere dikey tutularak üflenen geleneksel Çin flütü Xiao, üfleme tekniği açısından açık ağızlıklı bir çalgı olması nedeniyle günümüz modern flütüyle benzerlik göstermektedir. Geleneksel Xiao'da ses üretmeye yarayan 6 parmak deliği (Ayers, 2005) bulunmasına rağmen günümüzde yaygın olarak kullanılan modern Xiao'da çalgının ön yüzünde 7, arka yüzünde 1 olmak üzere 8 delik bulunmaktadır. Çalgının en belirgin özelliği, en üst kısmında bulunan "U" şeklindeki üfleme deliğidir. Çalgıdan ses elde etme, ağızlığın modern flüte benzer bir şekilde çene ve dudak arasındaki boşluğa yerleştirilerek üflenmesi yoluyla gerçekleşir (Encyclopedia, 2003c). (*Ekler-Resim 5*).

3.7. Koudi (Çin Flütü)

Geleneksel Çin flüt ailesinin en küçük bambu çalgısı olan Koudi, parlak, yüksek ve dramatik ses rengiyle pikolo flütü andırmaktadır. Yaklaşık bir oktav ses genişliğine sahip olan Koudi, 8-9 cm uzunluğundadır. Geçmiş tarih öncesi çağlara kadar dayanan çalgı, eski çağlarda kemikten yapılmıştır. 20.yy'da Çin müziğine yeniden kazandırılan çalgı günümüzde ağaç, bambu ve PVC gibi malzemelerden üretilmektedir. Yan tutularak modern flüt gibi üflenen çalgıda ses üretmeye yarayan 2-4 arasında delik bulunur (World Public Library, n.d.). (*Ekler-Resim 6*).

3.8. Yan Tutek (Azerbaycan Flütü)

Azerbaycan'ın en yaygın üflemeli çalgısı olan Tutek, yan tutularak üflenen ve dikey tutularak üflenen Tutek olmak üzere iki çeşittir. Kamış, ağaç ve bronz (Bayramova ve Karimov, 2012) gibi maddelerden yapılan Yan Tutek'in uzunluğu 54-60 cm arasındadır. Çalgının ön yüzünde 7, arka yüzünde 1 olmak üzere ses üretmeye yarayan 8 delik bulunur. Çoban çalgısı olarak da bilinen Yan Tutek modern flüte benzer şekilde yan tutulan ve açık ağızlığa sahip bir çalgıdır. Çalgının ağızlık kısmı, dudak ve çene arasındaki boşluğa yerleştirilerek üflenir. (Abdullayeva, 2012). (*Ekler-Resim 7*).

3.9. Sybyzgy (Kırgızistan Flütü)

Sybyzgy, yan tutularak üflenen, özellikle kayısı ve dut ağacından yapılan geleneksel Kırgız çoban flütü olarak bilinmektedir (AKDN, 2007). Çeşitlerine göre uzunluğu 43-50 cm arasında değişen Sybyzgy, üfleme ve tutuş tekniği açısından modern flütle benzerlik gösterir. Genellikle 6-7 delikli olan çalgının ses genişliği yaklaşık 3 oktavdır (Traditional Musical Instrument, 2013). Ses rengi açısından ıslığı andıran Sybyzgy'nin en önemli özelliği, çalıcının çalgıdan ses elde etmek amacıyla üfleme ve vokal seslendirme davranışlarını birlikte gerçekleştirmesidir (Ak Zhaik, 2015). Bu teknik, modern flütte kullanılan yeni müzik tekniklerinden söyleyerek çalma tekniğinin bu çalgıda uygulandığının bir göstergesidir. (*Ekler-Resim 8*).

3.10. Dilsiz Kaval (Türk Flütü)

İçi boş kamış parçasına üflenerek ses elde edilen kaval, Türk dünyasının en yaygın ve en eski üflemeli çalgısıdır (Turhan, 1991). Dilli ve dilsiz olmak üzere iki çeşidi olan kaval, her iki grupta da diyatonik ve kromatik perdeli olarak sınıflandırılır. Eğik tutularak çalınan, kamışsız ve açık ağızlığa üflenen bir çalgı olması bakımından modern flütle kısmen benzerlik gösterir. Yurtçu'nun (2006) da belirttiği gibi, halk arasında genellikle kaval kelimesinin doğrudan çağrıştırdığı kaval çeşiti kromatik perdeli dilsiz kavallardır. Çalgı, vücudun sağ tarafında, sol el üstte, sağ el altta tutularak ve delikler parmakların ikinci boğumları ile kapatılarak çalınır (Akdemir, 2006). Kaval, çalıcının niteliğine ve çalgının fiziksel yeterliğine göre değişebilen 2,5 - 3 oktavlık ses genişliği ve kromatik ses dizisi ile geleneksel ezgileri aslına uygun bir şekilde seslendirebilen özgün bir Türk çalgısıdır (Atasoy, 2013). (*Ekler-Resim 9*).

3.11. Ney/Nay (Türk, Arap Flütü)

Türkiye ve Arap ülkelerinin dini ve sanat müziklerinde önemli bir rol oynayan üflemeli bir çalgıdır (Oostrum, 2004). Batıda, Doğu ülkelerinin daha çok sanat müziklerinde

kullandıkları kamıştan yapılmış dilsiz bir nefesli çalgı olarak bilinen Ney “Türk Yan Flütü” olarak da adlandırılır. Sarı ve budaklı kamıştan yapılan Ney’in üst kısmında, kesik bir koniye benzeyen, boynuz ya da fildişinden yapılmış “Başpare” adı verilen bir ağızlık bulunur. Ney’den ses üretme prensibi flüt ile benzerlik gösterir. Ancak flüt gibi tam yan tutulmayarak hafif yan tutulup ağzın bir kısmı açıkta bırakılarak üflenir (Koca, 2002). (*Ekler-Resim 10*).

3.12. Kawala (Mısır Flütü)

Başta Mısır olmak üzere birçok Arap ülkesinde yaygın olarak kullanılan Kawala, ağaç, kamış, metal ya da plastikten yapılan geleneksel üflemeli bir çalgıdır. Kawala’nın ön yüzünde ses elde etmeye yarayan 6 delik bulunur. Seslendirilecek eserlerin maksasal yapılarına göre 9 farklı boyutta üretilen Kawala’nın ses genişliği yaklaşık olarak bir buçuk oktav civarındadır (Oostrum, 2004). Arap müziğinde önemli bir yeri olan Kawala, Ney ile benzerlik gösterse de, 6 delikli olması ve arka yüzünde delik olmaması bakımından Ney’den ayrılır. Yaklaşık 40-45 derecelik bir açılı ile çalıcının sağ tarafında yan tutularak çalınan ve çoban çalgısı olarak da bilinen Kawala, dini bayram ve düğünlerde yaygın olarak kullanılan bir çalgıdır (Tes, n.d.). Üfleme tekniği açısından, açık ağızlıklı olması ve üfleme deliğinin kısmen kapatılarak üflenmesi nedeniyle günümüz modern flütüyle kısmen benzerlik gösterir. (*Ekler-Resim 11*).

3.13. Sring/Blul (Ermenistan Flütü)

Ermenistan flütü olarak bilinen Sring, yumuşak, boğuk ve kadifemsi tınısı ile geleneksel Ermeni çalgıları arasında en karakteristik çalgı olarak bilinmektedir. Kawala, Ney ve Kaval’da olduğu gibi yaklaşık 40-45 derecelik açılı ile çalıcının sağ tarafında yan tutularak çalınan ve çoban çalgısı olarak da bilinen Sring, ön yüzünde 7, arka yüzünde 1 olmak üzere 8 delikli diyatonik bir çalgıdır (Wikipedia, Sring). Çoğunlukla, kemik, bambu, kayısı ağacı, şeker kamışı gibi malzemelerden yapılan Sring (Armenian Musical Instrument, n.d.), üfleme tekniği açısından, açık ağızlıklı olması ve üfleme deliğinin kısmen kapatılarak üflenmesi nedeniyle günümüz modern flütüyle az da olsa benzerlik gösterir. (*Ekler-Resim 12*).

3.14. Narh/Narr/Nar (Pakistan Flütü)

Yaklaşık 40-45 derecelik açılı ile yan tutularak çalınan Narh, genellikle çöl kamışından yapılan geleneksel Pakistan çalgısıdır. Ön yüzünde 4 deliğe sahip olan bu çalgı, tıpkı Ney gibi boğumlardan oluşur. Ancak Ney 9 boğumlu bir çalgı iken Narh 7 boğuma sahiptir. Diğer yandan Ney Orta Doğu ülkelerinin çoğunda yaygın olarak kullanılırken Narh yalnızca Pakistan’ın Sindh ve Balochistan bölgelerinde yaygındır. 4 delikli olması nedeniyle ses üretme konusunda sınırlı bir yapıya sahip olan Narh, daha çok vokal ritim ile melodinin birleştirildiği bir çalgı olarak tercih edilir (Khizar, n.d.). Üfleme tekniği açısından Kawala, Ney, Kaval ve Sring’le benzerlik gösteren Narh, açık ağızlığa üflenmesi açısından da günümüz modern flütü ile kısmen benzerliğe sahiptir. (*Ekler-Resim 13*).

Yukarıda özellikleri açıklanan üflemeli çalgıların günümüz modern flütüyle benzerlik durumları aşağıdaki tablolar aracılığıyla sunulmuştur.

Tablo 1. *İpek Yolu'nun Geçtiği Asya Ülkelerinde Flüt ile Benzerlik Gösteren Üflemeli Çalgıların Ülkelere Göre Dağılımları*

Geleneksel Üflemeli Çalgılar	Kökeni
1- Bansuri	Kuzey Hindistan
2- Venu	Güney Hindistan
3- Dizi	Çin
4- Xindi	Çin
5- Bawu	Çin
6- Xiao	Çin
7- Koudi	Çin
8- Yan Tutek	Azerbaycan
9- Sybyzgy	Kazakistan
10- Dilsiz Kaval	Türkiye
11- Ney/Nay	Türkiye/Arap ülkeleri
12- Kawala	Mısır
13- Sring/Blul	Ermenistan
14- Narh/Narr/Nar	Pakistan

Tablo 1’de, İpek Yolu’nun geçtiği Asya ülkelerinde modern flüt ile çeşitli açılardan benzerlikler gösteren ve yaygın olarak kullanılan geleneksel üflemeli çalgılara ve bu çalgıların hangi ülkelere ait olduklarına yer verilmiştir. Tablo 1’e bakıldığında, flüt ile benzerlik gösteren Asya ülkelerine ait 14 geleneksel üflemeli çalgının bulunduğu ve bu geleneksel çalgılardan 5’inin Çin, 2’sinin ise Hindistan kökenli olduğu anlaşılmaktadır. Diğer üflemeli çalgıların ise, Azerbaycan, Kazakistan, Türkiye, Arap ülkeleri, Mısır, Ermenistan ve Pakistan kökenli oldukları görülmektedir.

Tablo 2. *İpek Yolu'nun Geçtiği Asya Ülkelerindeki Üflemeli Çalgıların Flüt ile Tutuş Tekniği Açısından Benzerliklerinin Dağılımı*

Geleneksel Üflemeli Çalgılar	Tutuş Açısından Flütle Benzerlik Durumu		
	Tamamen	Kısmen	Hiç
Bansuri	X		
Venu	X		
Dizi	X		
Xindi	X		
Bawu	X		
Xiao			X
Koudi		X	
Yan Tutek	X		
Sybyzgy	X		
Dilsiz Kaval		X	
Ney/Nay		X	
Kawala		X	
Sring/Blul		X	
Narh/Narr/Nar		X	

Tablo 2 incelendiğinde, İpek Yolu’nun geçtiği Asya ülkelerinde modern flüt ile tutuş açısından “Tamamen” benzerlikler gösteren 7, “Kısmen” benzerlik gösteren 6 ve “Hiç”

benzerlik göstermeyen 1 geleneksel üflemeli çalgının bulunduğu anlaşılmaktadır. Bansuri, Venu, Dizi, Xindi, Bawu, Yan Tutek ve Sybyzgy adlı geleneksel flütlerin tümü modern flütün tutuş tekniğinde olduğu gibi yan tutularak üflenen çalgılardır. Bu nedenle tutuş açısından modern flütle tamamen benzerlik göstermektedir. Koudi, Dilsiz Kaval, Ney, Kawala, Sring ve Narh adlı geleneksel flütler çalıcının yine yan tarafında tutularak çalınan çalgılardır. Ancak modern flütte olduğu gibi yaklaşık 90 derecelik açı ile değil 40-45 derecelik bir açı ile tutularak çalınırlar. Bu nedenle bu çalgıların tutuş teknikleri modern flütle kısmen benzerlik göstermektedir. Diğer yandan Koudi adlı flütün benzerlik durumunun kısmen olduğu ancak bu durumun tabloda yıldız (*) işareti ile belirtildiği görülmektedir. Koudi her ne kadar modern flüt gibi yan tutularak çalınan bir çalgı olmasına rağmen çalma pozisyonunda çalgının küçüklüğünden kaynaklı olarak ellerin önde tutulması nedeniyle bu çalgının tutuşun modern flütle kısmen benzerlik gösterdiği belirtilmiştir. Yine tablo 2'ye bakıldığında, Xiao adlı flütün tutuş açısından modern flütle hiç benzerlik göstermediği anlaşılmaktadır. Bu çalgı blokflüt gibi yere dikey tutularak üflenen bir çalgı olması nedeniyle tutuş açısından modern flütle benzerlik göstermemektedir.

Tablo 3. İpek Yolu'nun Geçtiği Asya Ülkelerindeki Üflemeli Çalgıların Flüt ile Üfleme Tekniği Açısından Benzerliklerinin Dağılımı

Geleneksel Üflemeli Çalgılar	Üfleme Açısından Flütle Benzerlik Durumu		
	Tamamen	Kısmen	Hiç
Bansuri	X		
Venu	X		
Dizi	X		
Xindi	X		
Bawu			X
Xiao	X		
Koudi	X		
Yan Tutek	X		
Sybyzgy	X		
Dilsiz Kaval		X	
Ney/Nay		X	
Kawala		X	
Sring/Blul		X	
Narh/Narr/Nar		X	

Tablo 3'e göre, İpek Yolu'nun geçtiği Asya ülkelerinde modern flüt ile üfleme tekniği açısından "Tamamen" benzerlikler gösteren 8, "Kısmen" benzerlik gösteren 5 ve "Hiç" benzerlik göstermeyen 1 geleneksel üflemeli çalgının bulunduğu anlaşılmaktadır. Bansuri, Venu, Dizi, Xindi, Xiao, Koudi, Yan Tutek ve Sybyzgy adlı geleneksel flütlerin tümünde çalgının ağızlık kısmı ya da üfleme deliği modern flütte olduğu gibi çene ile dudak arasındaki boşluğa yerleştirilir. Bu nedenle bu çalgıların üfleme tekniği modern flütle tamamen benzerlik göstermektedir. Dilsiz Kaval, Ney, Kawala, Sring ve Narh adlı geleneksel flütler ise çalgının ağızlığı ya da üfleme deliği yan tutulup dudağa yerleştirilerek ve dudağın bir kısmı açıkta bırakılarak üflenir. Bu nedenle bu çalgıların üfleme tekniği modern flütte kısmen benzerlik göstermektedir. Diğer yandan tablo 3'e göre, Bawu adlı geleneksel flütün üfleme tekniği açısından modern flütle hiç benzerlik göstermediği anlaşılmaktadır. Çalgının ağızlığının dudakların arasına yerleştirilip

dudakların ağızlığı tamamen kapatması yoluyla ses elde edilmesi, Bawu'nun üfleme tekniği açısından modern flütle benzerlik göstermediğini ortaya çıkarmaktadır.

4.SONUÇ ve ÖNERİLER

İpek Yolu'nun geçtiği Asya ülkelerinde flüt ile benzerlik gösteren geleneksel çalgıların belirlenmesi, tanıtılması ve flütle benzerliklerinin ortaya konulmasının amaçlandığı bu çalışmada, modern flütle benzerlik gösteren 14 geleneksel üflemeli çalgı belirlenmiştir.

Bu çalgılar; Bansuri, Venu, Dizi, Xindi, Bawu, Xiao, Koudi, Yan Tutek, Sybyzgy, Dilsiz Kaval, Ney, Kawala, Sring ve Narh adlarıyla anılan çalgılardır. Bu çalgılardan 5'inin Çin, 2'sinin Hindistan diğerlerinin de Azerbaycan, Kazakistan, Türkiye, Arap ülkeleri, Mısır, Ermenistan ve Pakistan kökenlidir. Asya ülkelerinde flüt ile benzerlik gösteren geleneksel çalgıların benzerlik durumları özellikle çalgıların tutuş ve üfleme tekniklerinden kaynaklanmaktadır.

Bansuri, Venu, Dizi, Xindi, Bawu, Yan Tutek ve Sybyzgy adlı geleneksel flütlerin tümü modern flütün tutuş tekniğinde olduğu gibi yan tutularak üflenen çalgılar olduğundan tutuş açısından modern flütle tamamen benzerlik göstermektedir. Koudi, Dilsiz Kaval, Ney, Kawala, Sring ve Narh adlı geleneksel flütler ise çalıcının yan tarafında tutularak çalınan çalgılardır. Ancak modern flütte olduğu gibi yaklaşık 90 derecelik açı ile değil 40-45 derecelik bir açı ile tutularak çalındıkları için tutuş tekniği açısından modern flütle kısmen benzerlik göstermektedir. Diğer yandan, Xiao adlı flütün yere dikey tutularak üflenen bir çalgı olması nedeniyle tutuş tekniği açısından modern flütle benzerlik göstermediği belirlenmiştir.

Çalgılara üfleme tekniğindeki benzerlik açısından bakıldığında, Bansuri, Venu, Dizi, Xindi, Xiao, Koudi, Yan Tutek ve Sybyzgy adlı geleneksel flütlerin tümünde çalgının ağızlık kısmı ya da üfleme deliği modern flütte olduğu gibi çene ile dudak arasındaki boşluğa yerleştirildiğinden üfleme tekniği açısından modern flütle tamamen benzerlik gösterdiği sonucuna varılmıştır. Dilsiz Kaval, Ney, Kawala, Sring ve Narh adlı geleneksel flütler ise çalgının ağızlığı ya da üfleme deliği yan tutulup dudağa yerleştirilerek ve dudağın bir kısmı açıkta bırakılarak üflenen çalgılar olduğundan modern flütte kısmen benzerlik göstermektedir. Bawu adlı geleneksel flütün ağızlığının dudakların arasına yerleştirilip dudakların ağızlığı tamamen kapatması yoluyla ses elde edilen bir çalgı olması nedeniyle üfleme tekniği açısından modern flütle benzerlik göstermediğini belirlenmiştir.

Çalışmanın sonuçlarından yola çıkılarak geleneksel flütler ile ilgili çalışmalar yapmak isteyen araştırmacılara;

Asya ülkelerinin geleneksel çalgılarındaki kültürel ortaklıklar,

Asya ülkelerinde kullanılan ve birbirleriyle benzerlikler gösteren geleneksel flütlerin gelişiminde İpek Yolu'nun kültürel etkisi,

Asya ülkelerinin geleneksel flütlerinin dünyaca bilinirliği,

Asya ülkelerinin geleneksel flütleri ile modern flütün tınsal özelliklerinin incelenmesi,

Asya ülkelerinde modern flüt eğitimi alan bireylerin kendi geleneksel flütlerine bakış açıları ve geleneksel flütleri kullanma durumlarının belirlenmesi gibi araştırma önerileri getirilebilir.

KAYNAKÇA

- Abdullayeva, S. (2012). Shepherd's Pipe Sounds in Orchestras. *IRS Heritage*, 11, 50-55.
- Aga Khan Trust For Culture (AKDN). (2007). *Music initiative in central Asia (instrument glossary)*. Geneve: AKDN Publications.
- Ak Zhaik, (2015). *At Stephane and Chantal de Mahieu's musical evening*. 28 Mart 2016 tarihinde <http://azh.kz/en/news/view/6359> sitesinden alınmıştır.
- Akdemir, K. (2006). *Dört yıllık müzik eğitimi veren yüksek öğretim kurumlarında ve konservatuvarlarda dilsiz çoban kavalı çalma teknikleri ve eğitim müfresatı*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Haliç Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul, Türkiye.
- Armenian Musical Instrument, (n.d.). *The sring*. 22 Şubat 2016 tarihinde <http://armenianmusicalinstruments.weebly.com/sring.html> sitesinden alınmıştır.
- Atasoy, M.U. (2013). Ülkemizde Müzik Eğitimi Anabilim Dallarında Geleneksel Nefesli Çalgılarımızdan Kaval'ın Yeri Ve Önemi. *Erciyes İletişim Dergisi*, 2 (3), 88-98.
- Ayers, L. (2005). Synthesising Chinese Flutes Using C Sound. *Organised Sound*. 10, 37-49.
- Bayramova, A. & Karimov, M. (2012). Cultural heritage of Azerbaijan musical instrument. Azerbaijan: Heydar Aliyev Foundation.
- Belench, R. (2009). *The worldwide distribution of the transverse flute*. 14 Mart 2016 tarihinde <http://www.rogerblench.info/Ethnomusicology/Papers/General/The%20worldwide%20distribution%20of%20the%20transverse%20flute.pdf> sitesinden alınmıştır.
- Clements, C.,J. (2010). *Pannalal ghosh and the bansuri in the twentieth century*. Doctoral Dissertation, The City University of New York, ABD.
- Çamlıoğlu, E. (2015). *Hint müziği*. 6 Nisan 2016 tarihinde <https://prezi.com/qeihbkcrjkgf/hint-muzigi/> sitesinden alınmıştır.
- Çolakoğlu Sarı, G. (2015). Asya'dan Avrupa'ya Yaylı Çalgılar Tel Üzerinde Ses Elde Etme Tekniğine Göre Sınıflandırma. *The Journal of Academic Social Science Studies*, 25 (1), 35-50.
- Defense Language Institute Foreign Language Center (DLIFLC). (2005). *Afghanistan in perspective an orientation guide*. 18 Mart 2016 tarihinde http://www.nhtems.com/documents/Cultural_Awareness/afghanistan_orientation.pdf sitesinden alınmıştır.
- Delaney, C. (1998). *Flute teacher's guide*. USA: Semler.
- Encyclopedia, (2003a). *Bansuri*. 18 Şubat 2016 tarihinde <http://www.statemaster.com/encyclopedia/Bansuri> sitesinden alınmıştır.
- Encyclopedia, (2003b). *Venu*. 18 Şubat 2016 tarihinde <http://www.statemaster.com/encyclopedia/Venu> sitesinden alınmıştır.
- Encyclopedia, (2003c). *Xiao*. 18 Şubat 2016 tarihinde <http://www.statemaster.com/encyclopedia/Xiao-%28flute%29> sitesinden alınmıştır.
- Gençel Ataman, Ö. (2010). *Müzik öğretmeni yetiştiren kurumlardaki bireysel çalgı (flüt) ve öğretimi dersine yönelik flüt öğretim program tasarısı*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul, Türkiye.

- Henfry, A. (2007). *Blowing east: a set of performance practice instructions for a western flautist presenting japanese and indian inspired works*. Bachelor of Performing Arts (Classical Music) Honours, Edith Cowan University, Perth, Australia.
- Interact China, (2011). *How to play bawu*. 25 Mart 2016 tarihinde <https://interactchina.wordpress.com/2011/02/16/how-to-play-bawu/> sitesinden alınmıştır.
- Karasar, N. (2005). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Kennedy, S. and Craciun, M.(n.d.) *The silk road*. 25 Aralık 2015 tarihinde <https://prezi.com/elxy3mqsnzov/copy-of-the-silk-road/> sitesinden alınmıştır.
- Khizar, N. (n.d.) *Narh-the desert flute of Pakistan*. 1 Nisan 2016 tarihinde <http://bozdar.com/pdf/NarhFlute/Article%20on%20Narh%20Flute%20by%20Nazim%20Khizar.pdf> sitesinden alınmıştır.
- Koca, F. (2002). Ney'in Tarihi Gelişimi ve Dini Musikimizdeki Yeri. *Dini Araştırmalar Dergisi*. 12 (4). 181-196.
- Lee, Y. Y. & Shen, S. Y. (1999). *Chinese musical instruments (Chinese music monograph series)*. Chicago: Chinese Music Society of North America Press.
- Oostrum, A.H. (2004). *The art of nay playing in modern Egypt*. Doctoral Dissertation, Leiden University, Leiden, Holland.
- Pimentel, B. (2009). *Woodwind doubling on folk, ethnic, and period instruments in film and theater music: case studies and a practical manual*. Doctoral Dissertation, The University of Georgia, Athens, ABD.
- Şensoy, A. (1997). *Yanflütün tarihsel gelişimi üzerine bir inceleme*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara, Türkiye.
- Tatu, G. (2006). *Flüt metodu*. İstanbul: Pan Yayıncılık.
- Tes, T. (n.d.). *Kawala*. 5 Nisan 2016 tarihinde <https://www.tes.com/lessons/vX0mNUyFZBkjwg/kawala> sitesinden alınmıştır.
- Tom, L. (2008). *An overview of traditional and modern flutes with regard to material, construction and tone production*. Master Dissertation, University of Cape Town, Cape Town, South Africa.
- Traditional Musical Instrument, (2013). *Sybyzgy*. 28 Mart 2016 tarihinde <http://ianbek.kg/?p=15802> sitesinden alınmıştır.
- Turhan, S. (1991). *Türk halk musikisinde çeşitli görüşler*. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.
- Uçan, A. (2014). İnsanbilim, çağdaşlaşma ve İpek Yolu açısından müzik kültürü ve müzik eğitimine genel bir bakış. *Müzed Bölge Konferansı İpek Yolu'nda Müzik Kültürü ve Eğitimi Konferans Kitabı*, (ss. 19-41). İstanbul.
- Unesco, (n. d.) *About the silk road*. 5 Ocak 2016 tarihinde <http://en.unesco.org/silkroad/about-silk-road> sitesinden alınmıştır.
- Westbrook, P. (2003). The Bansuri And Pulangoil, Bamboo Flutes Of India. *Flutist Quarterly* 28 (3). 30-34.
- Wikipedia, *Bawu*. 25 Mart 2016 tarihinde <https://en.wikipedia.org/wiki/Bawu> sitesinden alınmıştır.
- Wikipedia, *Sring*. 22 Ocak 2016 tarihinde <http://schools-wikipedia.org/wp/f/Flute.htm> sitesinden alınmıştır.

- World Public Library, (n. d.). *Koudi*. 12 Ocak 2016 tarihinde <http://www.worldlibrary.org/articles/Koudi> sitesinden alınmıştır.
- Yadegarı, S. (2005) *Introduction to Persian traditional music*. 18 Mart 2016 tarihinde http://web.archive.org/web/20080114011146/http://www.internews.org/visavis/BTVPagesInews/Persian_trad_music.html sitesinden alınmıştır.
- Yurtçu, C. (2006). *Bir performans aracı olarak kaval ve teknik gelişimi*. Yayımlanmamış Sanatta Yeterlik Tezi, İstanbul: İstanbul Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul, Türkiye.
- Yüreğir, Y. (1997). *Orkestra ve çalgıları*. Adana: Teknik Ofset.

EKLER

Resim 1. *Bansuri*

Resim 7. *Yan Tutek*

Resim 11. *Kawala*

Resim 2. *Venu*

Resim 8. *Sybyzgy*

Resim 3. *Dizi*

Resim 12. *Sring/Blul*

Resim 4. *Bawu*

Resim 9. *Dilsiz Kaval*

Resim 13. *Narh/Narr/Nar*

Resim 5. *Xiao*

Resim 10. *Ney/Nay*

Resim 6. *Koudi*

EXTENDED ABSTRACT

1. Introduction

Human beings have constantly moved from place to place and traded with their neighbors, exchanging goods, skills and ideas. Similarly, The Silk Road is dating back to sometime around the year of 1500 BC is especially important in that it has provided significant contributions to people by providing interaction and communication with other communities surrounding them. The Silk Road is a famous trade route stretching from China to Europe through the routes across both land and sea. In the past, the Silk Road was a trade path stretching from China to South Asia, West Asia, Europe and North Africa, crossing the Central Asia. Later, connecting sea routes were linked to this main road, and the Silk Road turned into a complicated road network which has many different paths. Other than being a trade route linking Asia to Europe, The Silk Road has carried the specific characteristics of the culture, religion and races since 2500 BC, and it offers a substantially historical and cultural wealth. Besides the nations and communities' commercial exchange, this road also allows the cultural exchange, and played an important role in the development of social, cultural and political relations between the East and West. In addition, science, arts and literature were shared and disseminated into societies along the lengths of these routes, and in this way, languages, religions and cultures were developed, they influenced each other, and the communication, interaction and sharing process brought about the musical education and culture. It is also important to note that the largest interaction of Eurasian culture mostly took place on this road. Thanks to this important road, musicians had the opportunity to introduce traditional instruments to various different cultures. Consequently, music turned out to be an important medium that is shared between different cultures. When the musical culture of the Asian countries that are taking place along the Silk Road were investigated, it was found that these countries have a wide range of cultural characteristics, and they have the culture of instrument as well. In addition, it is also known that these countries have similar traditional music styles and instruments, and even some of them have the same traditional instruments, or they only differ from each other in terms of their unique features of their instruments. To illustrate, in a study that was carried out by California Language Thesis Institute Language Centre, it was stated that there were significant similarities between the traditional music of Afghanistan, and that of the other countries surrounding it. Moreover, it was also known that Persian traditional music has been influenced by the Arabian and Egyptian music culture, and shares similarities with these countries. In Asian countries that are taking place along the Silk Road, many wind instruments are encountered, and these instruments are still used in both the traditional music education and in the vocalization of the traditional music today. For instance, the instruments such as duduk, kaval, ney, tula, bawu, bansuri, kawala, ugab, blul, hulusi, kuşnar, dizi are the mostly used wind instruments in Asian countries, and they are called the local flutes of these countries. The flute was regarded as the oldest wind instrument that was invented with the exploration of the sound that went through the empty reed or bone. It has been developed throughout history, and consisted of two types: end blown flutes and side blown flutes. It is also possible to classify the flutes in terms of their mouthpieces: rim blown flutes or notched flutes. In the Asian countries that are taking place along the Silk Road, it is possible to encounter many traditional flute types of end blown flutes and side blown flutes, and rim blown flutes and notched flutes. To illustrate, Bansuri, Venu, Dizi,

Xindi, Bawu, Xiao, Koudi, Yan tutek, Sybyzgy, Dilsiz Kaval, Ney, Kawala, Sring ve Narh are the traditional wind instruments, and they have many common features with the modern flute of today in terms of the holding, blowing and of their specific features. The aim of this study is to find out the traditional wind instruments in Asian countries that have similarities with the flute, and to explore their similarities with the modern flute. The study was limited by the Asian countries that are taking place along the Silk Road, and by the traditional wind instruments that have similarities with the modern flute.

2. Method

In this study, the scanning model was used. In the findings section of the study, the similarities between the traditional wind instruments and the modern flute in terms of the methods of holding and blowing were determined based on the three options of “Exactly”, “Partially”, “None”.

3. Findings, Discussion and Results

This study aims to find out the traditional instruments in Asian countries that have similarities with the flute, and determining their similarities with the modern flute. 14 traditional wind instruments that have similarities with the modern flute were determined: 5 of them are of Chinese, 2 of them are of India, and the others are of Azerbaijan, Kazakhstan, Turkey, Arab countries, Egypt, Armenia, and of Pakistani origin. The reason for these similarities between the traditional wind instruments and the modern flute is that they have similar holding and blowing methods. The flutes called as “Bansuri, Venu, Dizi, Xindi, Bawu, Yan Tutek and Sybyzgy” are the side blown flutes like the modern flute; hence, they share exact similarities with the modern flute in terms of the holding method. In terms of the blowing method, in the traditional flutes of “Bansuri, Venu, Dizi, Xindi, Xiao, Koudi, Yan Tutek and Sybyzgy” , the mouthpiece or the blow hole are placed in the space between the jaw and lips, thus, it was concluded that these traditional flutes have the exact similarities with the modern flute in terms of their blowing method.